II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2020/526 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2020. április 15.)

a Törvényszék T-300/16. sz. ügyben hozott ítéletét követően az Indiából származó alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámnak a Jindal Saw Limited tekintetében történő ismételt kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 15. cikkére és 24. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

(1) 2016. március 17-én a Bizottság elfogadta az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló (EU) 2016/387 végrehajtási rendeletet ([2]) (a továbbiakban: szóban forgó rendelet).

1.1. Az Európai Unió Törvényszékének ítélete

(2) A Jindal Saw Limited (a továbbiakban: Jindal) és a vele kapcsolatban álló importőr, a Jindal Saw Italia SpA (a továbbiakban együtt: kérelmezők) megtámadták a Törvényszék előtt a szóban forgó szubvencióellenes rendeletet. A Törvényszék a T-300/16. sz. ügyben ([3]) 2019. április 10-én hozott ítéletet a szóban forgó rendeletről (a továbbiakban: ítélet).

(3) A Törvényszék megállapította, hogy a Jindalra vonatkozóan a vasérc megfelelő ellenszolgáltatásnál alacsonyabb összeg fejében történő rendelkezésre bocsátásából származó gazdasági előny összegének kiszámítása sérti az eredeti vizsgálat idején hatályos szubvencióellenes alaprendelet ([4]) (a továbbiakban: szubvencióellenes alaprendelet) 6. cikkének d) pontját. A Törvényszék különösen azt állapította meg, hogy a Jindal által a bányából az indiai üzemébe történő szállítás során ténylegesen felmerült költségek magasabbak voltak, mint a Bizottság által az indiai vasérc átlagos beszerzési árának kiszámításakor figyelembe vett szállítási költség. A Törvényszék álláspontja szerint a szállítási költségek ezen eltérése azt jelenti, hogy az az ár, amelyen a Jindal Saw a vasércet az indiai piacon beszerzi,

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 55. o.

([2]) A Bizottság (EU) 2016/387 végrehajtási rendelete (2016. március 17.) az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről (HL L 73., 2016.3.18., 1. o.).

([3]) A Törvényszék (kibővített első tanács) 2019. április 10-i ítélete, *Jindal Saw Ltd és Jindal Saw Italia SpA kontra Európai Bizottság*, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.

([4]) A Tanács 597/2009/EK rendelete (2009. június 11.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről (HL L 188., 2009.7.18., 93. o.) (melyet az (EU) 2016/1037 rendelet felváltott).

valójában magasabb volt, mint a Bizottság által a díjazás mértékének meghatározása céljából elfogadott átlagos beszerzési ár, és ez óhatatlanul hatással volt az adott exportáló gyártónak nyújtható gazdasági előny mértékére ([5]). Ennek megfelelően a Törvényszék megállapította, hogy azzal, hogy helytelenül választott ki véletlenszerűen bizonyos tételeket a Jindal Saw szállítási költségeiből a szokásos átlagos szállítási költség kiszámításához, a Bizottság megsértette a szubvencióellenes alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdését és 6. cikkének d) pontját, továbbá azzal, hogy a kiegyenlítő vámot a kiegyenlíthető támogatásnál magasabb szinten rögzítette, a Bizottság megsértette a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését.

(4) A Törvényszék megállapította továbbá, hogy a Bizottság a kérelmezők tekintetében hibát követett el az áralákínálási számításaiban. Ebben az esetben egyrészt az uniós gazdasági ágazat tekintetében a Bizottság vagy a gyártó jogalanyok gyártelepi árait ([6]) vette figyelembe, amikor azok közvetlenül független vevőknek értékesítettek, vagy az értékesítő jogalanyok gyártelepi árait. Másrészt a Jindal uniós piacon történő értékesítései tekintetében a Bizottság kiindulási árként a dömpingkülönbözet meghatározásával összefüggésben számtanilag képzett exportárat használta az összehasonlítható uniós érkeztetési ár megállapításához (így az SG&A-költségek és a Jindal EU-ban működő kapcsolt értékesítési egységei nyereségének figyelembevétele nélkül). A Törvényszék szerint a termékek nem közvetlenül a gyártó által, hanem egymással kapcsolatban álló értékesítési egységeken keresztül történő forgalmazása magában foglalja az ezen egységekre jellemző költségek és haszonkulcs meglétét, így az általuk a független vevőknek felszámított árak általában magasabbak, mint a gyártók által az ilyen vevőknek történő közvetlen értékesítés során felszámított árak, és így nem hasonlíthatók az utóbbi árakhoz ([7]). Következésképpen a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy azáltal, hogy az áralákínálási számítás keretében végzett ár-összehasonlítás során az értékesítési egységek által a független vevőknek felszámított árak és a gyártók által az ilyen vevőknek történő közvetlen eladásaik során felszámított árak közötti asszimilációt kizárólag az uniós gazdasági ágazat hasonló terméke tekintetében végezte el, a Bizottság e termék tekintetében olyan árat vett figyelembe, amely megemelkedett, és így kedvezőtlen volt a Jindal Saw számára, amely az Unióban az értékesítéseinek többségét az értékesítési egységek útján végezte ([8]). A Törvényszék szerint az érintett termék áralákínálásának kiszámítása hibás volt, mivel az áralákínálás kiszámítása nem a kereskedelem azonos szintjén alkalmazott árak összehasonlításával történt. Ennélfogva a Törvényszék hibát talált abban, ahogyan a Bizottság a Jindallal az Unión belül kapcsolatban álló értékesítési egységek értékesítési költségeit és nyereségét levonta az első független vevő részére történő értékesítési árból, miközben az uniós gazdasági ágazat kapcsolt értékesítési egységeinek értékesítési költségeit és nyereségét nem vonták le az uniós gazdasági ágazat első független vevőre vonatkozó értékesítési áraiból. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a két ár összehasonlítására nem szimmetrikusan, a kereskedelem azonos szintjén került sor.

(5) Ennek következtében a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság megsértette a szubvencióellenes alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdését is. Mivel a szóban forgó rendeletben kiszámított áralákínálás biztosította annak a következtetésnek az alapját, hogy az érintett termék behozatala okozta az uniós gazdasági ágazatot ért kárt, a Törvényszék megállapította, hogy mindez a támogatott behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggés – amely a szubvencióellenes alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdésével összhangban a szubvencióellenes vám kivetéséhez szükséges feltétel – fennállásának megállapítását is torzíthatta ([9]).

(6) A Törvényszék megállapította továbbá, hogy nem zárható ki, hogy amennyiben az áralákínálást helyesen számították volna ki, akkor az uniós gazdasági ágazat kárkülönbözetét a támogatási mérték szintje alatt állapították volna meg. Ebben az esetben a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban a kiegyenlítő vám összegét olyan mértékre kell csökkenteni, amely elegendő e kár megszüntetéséhez ([10]).

(7) A fenti megfontolások fényében a Törvényszék a Jindal Saw Limitedet érintő részében megsemmisítette a szóban forgó rendeletet.

([5]) Uo., 225. pont.
([6]) A gyártelepi szint azt jelenti, hogy a szállítási költségek indokolt esetben levonásra kerültek.
([7]) A T-300/16. sz. ügyben hozott ítélet 248. pontja.
([8]) Ugyanott, 249. pont.
([9]) Uo., 253. pont.
([10]) Uo., 258. pont.

1.2. **A Törvényszék ítéletének végrehajtása**

(8) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 266. cikke értelmében az uniós intézmények kötelesek megtenni a szükséges lépéseket, hogy eleget tegyenek a Törvényszék ítéleteiben foglaltaknak. Az uniós intézmények igazgatási eljárásokkal – mint ebben az esetben a szubvencióellenes vizsgálattal – összefüggésben elfogadott aktusainak megsemmisítése esetén a Törvényszék ítéletében foglaltak teljesítéséből adódik, hogy a megsemmisített aktust új, a Törvényszék által megállapított szabálytalanságot megszüntető aktussal kell felváltani ([11]).

(9) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a megsemmisített aktus felváltására irányuló eljárás folytatható attól a ponttól, amikor a jogellenesség bekövetkezett ([12]). Ez elsősorban azt jelenti, hogy abban az esetben, amikor igazgatási eljárást lezáró aktust semmisítenek meg, akkor e megsemmisítés nem feltétlenül érinti az előkészítő lépéseket, mint amilyen például a szubvencióellenes eljárás megindítása. Végleges kiegyenlítő vámokat bevezető rendelet megsemmisítése esetén például ez azt jelenti, hogy – hacsak a szabálytalanság nem az eljárás megindításakor következett be – a megsemmisítés után az eljárás továbbra sem zárul le, tekintve, hogy az Unió jogrendjéből ([13])csak az eljárást lezáró aktus tűnt el. Az igazgatási eljárásnak a megsemmisített rendelet alkalmazási időszaka alatt megvalósult behozatalra kivetett kiegyenlítő vámok újbóli kivetésével történő folytatása nem tekinthető ellentétesnek a visszaható hatály tilalmának elvével ([14]).

(10) A jelenlegi ügyben a Törvényszék azért semmisítette meg a szóban forgó rendeletet a Jindal Saw Limited tekintetében, mert a Bizottság a vasércellátás tekintetében tévesen számította ki a Jindalnak nyújtott támogatás összegét, és hibát követett el a jelentős alákínálás fennállásának megállapításakor. Ez utóbbi hiba potenciálisan torzíthatta az ok-okozati összefüggés elemzését és a kárkülönbözetet is.

(11) A szóban forgó szubvencióellenes rendeletben szereplő azon ténymegállapítások, amelyeket nem támadtak meg, vagy amelyeket megtámadtak ugyan, de a vonatkozó keresetet a Törvényszék elutasította, illetve amelyek nem képezték a Törvényszék vizsgálatának tárgyát, és amelyek ennélfogva nem vezettek a szóban forgó rendelet megsemmisítéséhez, teljes mértékben érvényesek maradnak ([15]).

(12) A Törvényszék 2019. április 10-i T-300/16. sz. ügyben hozott ítéletei nyomán a Bizottság egy értesítés (a továbbiakban: a vizsgálat újbóli megindításáról szóló értesítés) közzététele útján bejelentette, hogy részlegesen újból megindítja az alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekkel kapcsolatos, a szóban forgó rendelet elfogadásához vezető szubvencióellenes vizsgálatot, és a vizsgálatot attól a ponttól folytatja, ahol a szabálytalanság történt. A vizsgálat újbóli megindítása a Törvényszék ítéletének a Jindal Saw Limited tekintetében történő végrehajtására korlátozódott.

(13) Ezt követően a Bizottság 2019. július 22-én úgy határozott, hogy az Indiából származó és a Jindal Saw Limited által gyártott, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült egyes csövek behozatalára nyilvántartásbavételi kötelezettséget ír elő, és felkérte a nemzeti vámhatóságokat, hogy várják meg a vámok újbóli kivetéséről szóló vonatkozó bizottsági végrehajtási rendelet közzétételét, mielőtt a kiegyenlítő vámok visszafizetése és elengedése iránti kérelemről határoznának a Jindal Saw Limitedet érintő behozatalok tekintetében ([16]) (a továbbiakban: nyilvántartásbavételi rendelet).

(14) A Bizottság az összes érdekelt felet tájékoztatta a vizsgálat újbóli megindításáról, és felkérte őket észrevételeik megtételére.

([11]) A 97, 193, 99 és 215/86. sz., Asteris AE és társai és a Görög Köztársaság kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1988., 2181. o.) 27. és 28. pontja.

([12]) A C-415/96. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT, I-6993. o.) 31. pontja; a C-458/98. P. sz., Industrie des Poudres Spheriques kontra Tanács ügyben hozott ítélet (2000., I-8147. o.) 80–85. pontja; Alitalia kontra Bizottság, T-301/01, EBHT 2008., II-1753. o., 99. és 142. pont; Région Nord-Pas de Calais kontra Bizottság, T-267/08 és T-279/08 egyesített ügyek, ECLI:EU:T:2011:209., 83. pont.

([13]) A C-415/96. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT, I-6993. o.) 31. pontja; a C-458/98. P. sz., Industries des Poudres Spheriques kontra Tanács ügyben hozott ítélet (2000., EBHT I-8147. o.) 80–85. pontja.

([14]) Deichmann SE kontra Hauptzollamt Duisburg, a C-256/16, (2018., ECLI:EU:C:2018:187) 79. pont; valamint a C-612/16. sz., C & J Clark International Ltd kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs ügyben 2019. június 19-én hozott ítélet 58. pontja.

([15]) A Jinan Meide Casting Co. Ltd ügyben hozott ítélet, T-650/17, ECLI:EU:T:2019:644, 333–342. pont.

([16]) A Bizottság (EU) 2019/1250 végrehajtási rendelete (2019. július 22.) az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek egyes behozatalaira vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettségnek az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámot, illetve végleges dömpingellenes vámot kivető (EU) 2016/387 és (EU) 2016/388 végrehajtási rendelettel kapcsolatos T-300/16. és T-301/16. sz. ügyben 2019. április 10-én hozott ítéletek végrehajtása érdekében újból megindított vizsgálatokkal összefüggésben történő bevezetéséről (HL L 195., 2019.7.23., 13. o.).

2. **Az érdekelt felek észrevételei**

(15) A Bizottsághoz észrevételek érkeztek az uniós gazdasági ágazattól és két exportáló gyártótól.

(16) A támogatásszámítást illetően a panaszos (SG PAM) emlékeztetett arra, hogy a Törvényszék csak azt állapította meg, hogy a Bizottság túlbecsülte a Jindalnak a megfelelő ellenszolgáltatásnál alacsonyabb összeg fejében vásárolt vasérc tekintetében nyújtott gazdasági előnyt a szállítási költségek helytelen értékelése miatt, míg a Törvényszék egyébként helybenhagyta a Bizottság érvelését, és minden más kifogást elutasított. Ennélfogva az ítélet végrehajtása csak arra kötelezte a Bizottságot, hogy a szóban forgó előny újraszámításához újraértékelje a szállítási költségeket.

(17) A Jindal azt állította, hogy a Bizottság nem utasíthatja a nemzeti vámhatóságokat arra, hogy ne fizessék vissza és/vagy engedjék el a szóban forgó rendelet alapján beszedett dömpingellenes vámokat. Állítása szerint a jelen ügyben a helyzet eltér a Deichmann-ítéletben ([17]) foglalt helyzettől. A Jindal azt is állította, hogy a vámokat nem lehet visszamenőleges hatállyal újra kivetni. A Jindal szerint a szóban forgó rendeletet teljes egészében megsemmisítették, ami azt jelenti, hogy visszaható hatállyal törölték az uniós jogrendből, míg a Deichmann-ítéletben nem voltak olyan tényezők, amelyek „a végleges rendelet érvényességét befolyásolhatták volna". Ezen túlmenően a Jindal azt állította, hogy az áralákínálás elemzésével kapcsolatban megállapított jogellenesség „az ok-okozati összefüggésre vonatkozó teljes bizottsági elemzést érvényteleníti". Ez a Jindal véleménye szerint azt jelenti, hogy a vámokat teljes egészében nem kellett volna kivetni, és nem is kellett volna újra kivetni, mivel a kár és az ok-okozati összefüggés elemzése teljes egészében hibás volt. A tájékoztatást követően a Jindal további érvek nélkül megismételte ezen állításokat.

(18) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amikor a Bíróság megállapítja valamely vám kivetéséről szóló rendelet érvénytelenségét, az ilyen vámokat úgy kell tekinteni, mint amelyek soha nem voltak jogszerűen fizetendők a Vámkódex 236. cikke értelmében, és azokat a nemzeti vámhatóságoknak főszabály szerint az e célból meghatározott feltételek mellett vissza kell téríteniük ([18]). A Bíróság azonban azt is kimondta, hogy az érvénytelenség Bíróság általi megállapításának pontos hatályát és következésképpen az abból eredő kötelezettségek pontos terjedelmét minden egyes konkrét esetben az ítélet rendelkező részének, valamint az ítélet lényeges alátámasztását képező indokoknak a figyelembevételével kell meghatározni ([19]).

(19) A jelenlegi ügyben a Törvényszék hibát talált a vasérc megfelelő ellenszolgáltatásnál alacsonyabb összeg fejében történő rendelkezésre bocsátásából származó gazdasági előny összegének kiszámítása során. E hiba csak az eredeti vizsgálatban kiegyenlített támogatások egyikét érintette (a teljes értékalapú [*ad valorem*] támogatás 8,7 %-ának 3,91 %-át tette ki). Ennélfogva a hiba nem tudta a vámok szintjét a *de minimis* küszöbértékek alá szorítani.

(20) Ezen túlmenően a Törvényszék az ítélet 255–259. pontjában megkérdőjelezte a Jindalra vonatkozó áralákínálás kiszámításának módszerét és annak az ok-okozati összefüggésre gyakorolt hatását, valamint annak a Jindal kárkülönbözetére gyakorolt lehetséges hatását. Ezen elemek azonban nem kérdőjelezték meg a szóban forgó rendeletben tett összes többi megállapítás érvényességét, amelyek alátámaszthatják a Bizottság kárra vonatkozó végső megállapításainak érvényességét, amint azt a (30) preambulumbekezdés részletesebben kifejti. Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy az újraindított vizsgálat megállapításai szerint nem kell ismételten kiegyenlítő vámot kivetni, a vámhatóságoknak lehetőségük lenne arra, hogy visszafizessék a szóban forgó rendelet elfogadása óta beszedett vámok teljes összegét.

(21) Ezenkívül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a dömpingellenes alaprendelet ([20]) 10. cikkének (1) bekezdése nem zárja ki, hogy az érvénytelennek nyilvánított rendeletek alkalmazási időszaka alatt a behozatalra ismételten dömpingellenes vámot vessenek ki ([21]). A Bizottság úgy véli, hogy e ténymegállapítások egyaránt vonatkoznak a kiegyenlítő vámokra is, mivel a jelenleg hatályos szubvencióellenes alaprendelet ([22]) 16. cikke sem zárja ki, hogy az érvénytelennek nyilvánított rendeletek alkalmazási időszaka alatt a behozatalra ismételten kiegyenlítő vámot vessenek ki. Következésképpen a nyilvántartásbavételi rendelet (15) preambulumbekezdésében

([17]) A C-256/16. sz., Deichmann SE kontra Hauptzollamt Duisburg, (2018., ECLI:EU:C:2018:187) ügyben hozott ítélet.

([18]) Lásd ebben az értelemben: Deichmann SE kontra Hauptzollamt Duisburg ítélet, C-256/16, 62. pont, nevezetesen a 2007. szeptember 27-i ítélet, *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 66–69. pont; valamint a 2017. január 18-i ítélet, *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, 34. pont.

([19]) A C-256/16. sz., Deichmann SE kontra Hauptzollamt Duisburg ügyben hozott ítélet 63. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (HL L 176., 2016.6.30., 21. o.).

([21]) *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 77. és 78. pont, valamint a C-612/16. sz., C & J Clark International Ltd kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs ügyben 2019. június 19-én hozott ítélet 57. pontja.

([22]) Az (EU) 2016/1037 rendelet.

foglaltak szerint az igazgatási eljárás ilyen jellegű folytatása és a vámok esetleges újbóli kivetése nem tekinthető ellentétesnek a visszaható hatály tilalmának elvével ([23]). A vizsgálat újbóli megindításáról szóló értesítés tulajdonképpen már tájékoztatta az érdekelt feleket – köztük az importőröket – arról, hogy az esetleges jövőbeli kötelezettségek az újbóli vizsgálat ténymegállapításain fognak alapulni. Ennek megfelelően a Bizottság elutasította a Jindal azon állítását, hogy az eredeti vizsgálat újbóli megindítása miatt nem lehet újra kivetni a vámokat.

(22) A Jindal azt is állította, hogy a Törvényszék ítéletének való megfelelés érdekében a Bizottságnak a Jindal által az első független vevőivel szemben alkalmazott tényleges árakat kell alkalmaznia. Hangsúlyozta, hogy a Bizottság nem állapíthatja meg az uniós gazdasági ágazat értékesítési leányvállalatainak árait. Állítása szerint ez ellentétes lenne az ítélet 251. pontjával, amelyben a Bíróság a következőképpen határozott: *„[…] az árleszorítás kiszámításához a független vevőkkel kialkudott árakat, vagyis az e vevők által annak eldöntése kapcsán figyelembe vehető árakat kell felhasználni, hogy az uniós gazdasági ágazat vagy a szóban forgó exportáló gyártó termékeit vásárolják-e meg, nem pedig valamely közbenső szakasz árait.”*. E tekintetben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a *Kazchrome*-ügyben ([24]), azaz a Törvényszék által a *Jindal*-ügyben hivatkozott forrás esetében a Törvényszék nem ment el a Jindal által mostanra levont kategorikus következtetés levonásáig (nevezetesen, hogy az alákínálásra vonatkozó számítások során minden esetben az exportáló gyártó kapcsolt uniós értékesítési egységei által alkalmazott tényleges árak a lényegesek). A Törvényszék a *Kazchrome*-ügyben ugyanis óvatosan állapította meg, hogy „a fentiek vizsgálatából eredő következtetés csak a jelen ügyre vonatkozik” ([25]). A Bizottság azon a véleményen van, hogy a vámkezelési kikötőkben alkalmazott érkeztetési CIF-árakat fel lehet használni a támogatott behozatal árhatásainak konkrét áralákínálási számítások révén történő vizsgálatával összefüggésben. A behozatal rendszerint ezen a szinten versenyez az uniós gazdasági ágazat áraival, mivel a kereskedők ezen a szinten döntenek arról, hogy a terméket az uniós gazdasági ágazattól vagy az exportáló gyártóktól szerzik-e be. Az a kísérlet, hogy megbecsüljék a szóban forgó CIF-árakat abban az összefüggésben, amikor az exportáló gyártó az alákínálás kiszámítása céljából kapcsolatban álló uniós jogalanyokon keresztül értékesít, nem különbözik attól a helyzettől, amikor a Bizottság az Unióba történő közvetlen értékesítés során közvetlenül az exportáló gyártók érkeztetési CIF-árait veszi alapul az összehasonlításhoz. Így a „tárgyalt árakra” való hivatkozást mind a *Kazchrome*-ügyben, mind később a *Jindal*-ügyben a megfelelő kontextusban kell értelmezni.

(23) A Jindal azt is kérte, hogy a Bizottság javítson ki más hibákat és számítási hibákat, amelyek a szóban forgó rendelet elfogadását követően merültek fel. Amint az a vizsgálat újbóli megindításáról szóló értesítésben szerepel, a szóban forgó rendeletben szereplő azon ténymegállapítások, amelyeket nem támadtak meg, vagy amelyeket megtámadtak ugyan, de a vonatkozó keresetet a Törvényszék ítélete elutasította, illetve amelyek nem képezték a Törvényszék vizsgálatának tárgyát, és amelyek ennélfogva nem vezettek a szóban forgó rendelet megsemmisítéséhez, teljes mértékben érvényesek maradnak ([26]). Ennélfogva a Bizottság nem köteles a Törvényszék által jogellenesnek ítélt kérdéseken túlmenő állításokat figyelembe venni.

(24) A másik exportáló gyártó, az Electrosteel Castings Ltd. (a továbbiakban: ECL) azt állította, hogy amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a Jindaltól származó behozatal nem okozott kárt az uniós gazdasági ágazatnak, újra kell értékelnie, hogy az intézkedéseket fenn kell-e tartani az ECL-től származó behozatallal szemben. Azt is állította, hogy amennyiben a Bizottság korrigálja a Jindal különbözeteit, úgy az ECL kárkülönbözeteit is helyesbíteni kell. A tájékoztatást követően az ECL – az indiai kormány támogatásával – megismételte ezen állításokat, és azzal érvelt, hogy különbözeteinek újraszámítása az eljárás újraindításának szükséges következménye. A Bizottságnak ezért ezt a gyakorlatot hivatalból el kell végeznie.

(25) Az ECL első állítását illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a (30) preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottságnak ebben az esetben nem kellett újraszámolnia az ECL alákínálási különbözetét. Mindenesetre, még a Jindalra vonatkozó alákínálás újraszámítását követően is, a lenti 4.2. szakaszban ismertetett megközelítést követve a Bizottság megállapította, hogy továbbra is ok-okozati összefüggés áll fenn a támogatott behozatalok és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár között a 4.4. szakaszban foglaltak szerint. Ez az állítás ezért tárgytalanná vált. A Bizottság a második állítást is elutasította, tekintve, hogy az ECL-különbözetek bárminemű újraszámítása nem tartozik ezen eljárás hatálya alá. Még ha feltételezzük is, hogy az ECL állítása szerint az alákínálási különbözete a

([23]) Deichmann SE kontra Hauptzollamt Duisburg, C-256/16, 79. pont, valamint a C-612/16. sz., C & J Clark International Ltd kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs ügyben 2019. június 19-én hozott ítélet 58. pontja.

([24]) 2011. november 30-i ítélet, *Transnational Company 'Kazchrome' és ENRC Marketing kontra Tanács és Bizottság*, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

([25]) 2011. november 30-i ítélet, *Transnational Company 'Kazchrome' és ENRC Marketing kontra Tanács és Bizottság*, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704, 68. pont.

([26]) A Jinan Meide Casting Co. Ltd ügyben hozott ítélet, T-650/17, ECLI:EU:T:2019:644, 333–342. pont.

Jindal esetében a 4.2. szakaszban leírt megközelítést követve megállapított különbözet tartományába esik, a Bizottság megjegyezte, hogy az összes indiai behozatal esetében még mindig fennáll az alákínálás, bár alacsonyabb mértékben. Az alákínálás e szintje – tekintettel az érintett termék sajátos piaci körülményeire – jelentős lenne annak megállapításához, hogy a szóban forgó indiai behozatal volt a megállapított kár valódi és alapvető oka. A Bizottság a továbbiakban e kérdéssel a 4.4. szakaszban foglalkozott.

(26) Az uniós gazdasági ágazat azt állította, hogy a Bizottságnak a kárelemzés során figyelembe kellene vennie a behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt árleszorító hatását. Ezzel szemben a tájékoztatást követően az ECL azt állította, hogy ez az elemzés túlmutat ezen újraindított eljárás hatókörén, és nem kellene elvégezni azt. A Bizottság megállapította, hogy az árerózió elemzése az ok-okozati összefüggés elemzésének szerves részét képezi, amely a Törvényszék szerint egyértelműen torzulhatott a szóban forgó hiba miatt. A Bizottság ezért a lenti 4.5. szakaszban ismertetett módon tovább elemezte az áreróziót.

3. A TÁMOGATÁS SZÁMÍTÁSA

(27) A Törvényszék a vasérc megfelelő ellenszolgáltatásnál alacsonyabb összeg fejében történő rendelkezésre bocsátását illetően megállapította, hogy a Bizottság tévesen számította ki a Jindalnak nyújtott előny összegét. Pontosabban megállapította, hogy a Bizottság tévesen igazította ki Jindal vasérc-beszerzési árát az átlagos szállítási költségekkel annak érdekében, hogy a vételárat a bányából való leszállításra vonatkozó árakon állapítsák meg. A Bizottságnak a vételárat inkább a Jindalnál ténylegesen felmerült szállítási költségekhez kellett volna igazítania

(28) A Bizottság újraszámította a megfelelő ellenszolgáltatásnál alacsonyabb összeg fejében a Jindal rendelkezésére bocsátott vasércből származó előnyt azáltal, hogy a vasérc beszerzési árát a ténylegesen felmerült szállítási költségekhez igazította. Ennek következtében a vasércre vonatkozó újraszámított támogatási összeget 3,91 %-ról 1,23 %-ra csökkentették.

(29) A Törvényszék T-300/16. sz. ügyben hozott ítélete nem érintette a szóban forgó rendeletben a Jindalnak nyújtott támogatási összegek meghatározása szempontjából releváns egyéb megállapításait, amelyek ezért továbbra is érvényesek. Ennek megfelelően a kiegyenlíthető támogatások újraszámított összege – százalékban kifejezve – (szemben a 8,7 %-kal) 6,0 %-ban került megállapításra.

4. A VIZSGÁLT BEHOZATAL ÁLTAL OKOZOTT ALÁKÍNÁLÁSNAK/ÁRERIÓZIÓNAK ÉS A KÁRKÜLÖNBÖZETNEK A FELÜLVIZSGÁLATA A JINDAL SAW LIMITED TEKINTETÉBEN

4.1. A Jindal értékesítéseinek hatása a kár megállapítására

(30) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a Jindal behozatalai a vizsgálati időszakban az Indiából érkező teljes behozatalnak megközelítőleg 20 %-át tették ki. A többi behozatalt nem érinti a Törvényszék ítélete. Tehát, még ha a Jindal behozatalát ki is vennénk az árhatások értékeléséből, a jelentős alákínálásra ([27]) vonatkozó megállapítások az érintett behozatalok számottevő része tekintetében változatlanok maradnának. E tekintetben a Bizottság emlékeztetett arra, hogy mind az árhatások figyelembevétele, mind annak megállapítása, hogy az érintett behozatal kárt okozott a belföldi gazdasági ágazatnak, az érintett országból vagy országokból származó behozatal egésze tekintetében történik (szemben az egyes exportáló gyártók adataival) ([28]). A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a Jindal alákínálásra vonatkozó számításainak felülvizsgálata nem cáfolta azt a következtetést, hogy az indiai behozatal összességében jelentős áralákínálást valósított meg. Így a Törvényszék által megállapított hiba nem volt lényeges hatással az eredeti vizsgálat során az alákínálást illetően tett általános megállapításokra. Ebben az értelemben az eredeti rendeletben tett valamennyi, kárral kapcsolatos ténymegállapítást bele kell foglalni e rendeletbe, és meg kell erősíteni azokat.

([27]) Lásd az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló (EU) 2016/387 végrehajtási rendelet (a továbbiakban: a szóban forgó rendelet) (301) és (340) preambulumbekezdését.

([28]) Lásd ebben az értelemben a Törvényszék (második tanács) T-749/16. sz., *Stemcor London* ügyben 2019. május 8-án hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2019:310) 84. pontját („ [A] Bíróság megállapította, hogy a dömpingáron történt behozatalok által a valamely meglévő uniós gazdasági ágazatnak okozott kár fennállását globálisan kell értékelni, anélkül hogy szükséges, vagy egyáltalán lehetséges lenne annak meghatározása, hogy a kár milyen mértéke róható fel az egyes felelős társaságoknak”).

4.2. **Az áralákínálás meghatározása a Jindal tekintetében**

(31) Még ha a (30) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Bizottság úgy is ítélte meg, hogy a Törvényszék által megállapított hiba hatása nem befolyásolja a Bizottság áralákínálásra és kárra vonatkozó ténymegállapításait, a Bizottság részletesebben megvizsgálta, hogy a Jindal esetében továbbra is fennáll-e áralákínálás, figyelembe véve a konkrét piaci feltételeket is ebben az esetben.

(32) A Törvényszék megállapította, hogy a szóban forgó behozatal hatásának objektív vizsgálatára vonatkozó, a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettség megköveteli az érintett termék ára és az uniós gazdasági ágazat által az Unió területén értékesített hasonló termék ára közötti tisztességes összehasonlítást. Az ilyen összehasonlítás tisztességességének biztosítása érdekében az árakat azonos kereskedelmi szinten kell összehasonlítani (lásd a T-300/16. sz. ügy 239. pontját).

(33) A szóban forgó esetben számos, az érintett termékhez kapcsolódó jelentős egyedi piaci jellemző létezik, amelyeket az alábbiakban ismertetünk.

4.2.1. *Az érintett termék és vállalatok*

(34) Az érintett termék: az Indiából származó, jelenleg az ex 7303 00 10 és ex 7303 00 90 KN-kódok (TARIC-kódok: 7303 00 10 10, 7303 00 90 10) alá tartozó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek, az alakítható öntöttvasból készült, belső és külső bevonat nélküli csövek (szigetelés nélküli csövek) kivételével.

(35) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az érintett terméket gyártó vállalatok két csoportja (a háromból) uniós gazdasági ágazatként működött együtt (a teljes termelés mintegy 96 %-át képviselve). Az uniós gyártók első csoportja, az SG PAM csoport (a továbbiakban: SG PAM) Franciaországban, Németországban és Spanyolországban található három gyártóvállalata révén, valamint számos tagállamban ([29]) működő értékesítési leányvállalatokon keresztül értékesített Unióban található független vevőknek. Az uniós gyártók második csoportja, a Duktus Rohrsysteme GmbH a német gyártóvállalatából és egy értékesítési leányvállalatán keresztül értékesített ([30]). Másrészről a Jindal az Unióban az érintett terméket három, Olaszországban, Spanyolországban és az Egyesült Királyságban található értékesítési leányvállalatán keresztül értékesítette ([31]).

4.2.2. *Az alakítható vasból készült csövek unió piacának sajátosságai*

4.2.2.1. Értékesítési csatornák/vevőtípusok

(36) Az alakítható csövek fő felhasználási területe a víz és a szennyvíz szállítása. Végső soron a vízszolgáltató és víztisztító vállalatok teszik ki az érintett termék iránti kereslet legnagyobb részét. E vállalatok nagy infrastrukturális projektekben használják fel az alakítható csöveket, és beszerzéseik közvetlenül vagy közvetve közbeszerzési eljárások tárgyát képezik. A panaszban ([32]) meghatározottak szerint az alakítható csöveket vagy közvetlenül vállalkozóknak, illetve víztisztító vállalatoknak (azaz felhasználóknak), vagy közvetve kereskedőkön keresztül (azaz forgalmazóknak) értékesítik. Még ha az alakítható csövek nagy részét először építőipari vállalatoknak értékesítik is, e vállalatok részt vesznek a vízellátó és -tisztító vállalatok közbeszerzési eljárásaiban, így végül szinte mindig jelen van a pályázati árnyomás. Így az alakítható csövek uniós piacon történő értékesítésének nagy része közvetlenül vagy közvetve különböző tagállamokban folyó közbeszerzési eljárásokhoz kapcsolódik.

(37) Az SG PAM 75 %-át felhasználóknak, a fennmaradó 25 %-os részt pedig független forgalmazóknak értékesítette. A Ductus értékesítési struktúrája eltérő volt, mivel főként független forgalmazóknak értékesített (értékesítéseinek majdnem 90 %-át). Tekintve azonban, hogy a Duktus értékesítései az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek csupán kis hányadát tették ki, a Bizottság megerősítette, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek nem kevesebb mint 65 %-a közvetlenül a felhasználókra irányult.

(38) A Jindal az uniós gazdasági ágazathoz hasonló típusú vevői értékesítési struktúrával rendelkezett: több mint 70 %-ot értékesített felhasználóknak, mintegy 30 %-ot pedig független forgalmazóknak.

([29]) A vizsgálat egyszerűsítése érdekében a Bizottság az SG PAM hat legnagyobb értékesítési leányvállalatát vette fel a mintába.

([30]) A Duktus a Cseh Köztársaságban működő értékesítési leányvállalaton keresztül is értékesített, de kis mérete miatt adatait a Bizottság nem ellenőrizte.

([31]) A Jindal mindhárom leányvállalatát ellenőrizték. A Jindal az uniós értékesítés kevesebb mint 3 %-át közvetlenül Indiából, Reunion és Mayotte távoli szigetekre értékesítette, amelyek az Unió vámterületébe tartoznak.

([32]) A 2014. november 10-én benyújtott panasz egységes szerkezetbe foglalt változata, az érdekelt felek számára betekintésre benyújtott panasz 6. oldala.

(39) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Jindal és az uniós gazdasági ágazat hasonló arányban értékesítette az érintett terméket hasonló típusú vevőknek.

4.2.2.2. A gyártóktól érkező közvetlen értékesítések kontra értékesítési leányvállalatokon keresztüli értékesítések

(40) Az SG PAM olyan területi értékesítési struktúrával rendelkezett, amelyben szervezetei azokra a helyi piacokra összpontosítottak, ahol jelen voltak. Ez vonatkozott mind az SG PAM gyártóira, mind pedig értékesítési leányvállalataira. Az SG PAM Franciaország például az SG PAM egyetlen olyan jogalanya, amely közvetlenül értékesített Franciaországban a végfelhasználóknak. Még ha egy bizonyos terméktípust gyártott is az SG PAM Németország vagy Spanyolország, ezt a terméktípust először vállalaton belül újraértékesítették az SG PAM Franciaországnak, és az SG PAM Franciaország csak ezt követően értékesítette a végső felhasználónak. Hasonlóképpen az SG PAM Belgium volt az egyetlen értékesítési egység Belgiumban [és Luxemburgban]; az SG PAM UK az Egyesült Királyságban [és Írországban]; az SG PAM Italy pedig Olaszországban stb. Más szóval, a három gyártó szervezet nem értékesített közvetlenül a felhasználóknak azon piacokon, ahol más gyártó szervezetek vagy értékesítési leányvállalat is jelen voltak. E struktúra azt a tényt tükrözi, hogy a piacot a tagállamok önkormányzatai/közművállalatai által szervezett pályázatok irányítják, és ennek megfelelően minden piacon szükség van a megfelelő értékesítési képviseletre.

(41) A Duktus helyi értékesítési struktúrával is rendelkezett, mivel termelésének több mint 50 %-át hazai piacán, Németországban értékesítette. A Duktus csupán egy értékesítési leányvállalattal, a Duktus Czech Republic-kal (a továbbiakban: Duktus CZ) rendelkezett, amely csak a Cseh Köztársaságban és Szlovákiában értékesített. A Duktus CZ értékesítései viszonylag kis részt, körülbelül 10 %-ot tettek ki a teljes Duktus-értékesítésből. A Jindal csak minimális (kevesebb mint 1 %-os) értékesítést valósított meg e két piacon.

(42) A Bizottság részletes árelemzést végzett az SG PAM-ra vonatkozóan, hogy meghatározza a gyárból származó közvetlen értékesítések és az értékesítési leányvállalatai révén történő közvetett értékesítések árszerkezeteit. Az SG PAM messze a legnagyobb uniós gyártó, és az együttműködő uniós gyártók uniós értékesítéseinek 80 %-át, valamint a gyártás 90 %-át teszi ki ([33]). A Bizottság összehasonlította a 10 legkeresettebb terméktípus ([34]) értékesítési árait az SG PAM három gyártó vállalata és hasonló mennyiségeket értékesítő két legnagyobb értékesítési leányvállalata tekintetében. Az összehasonlítás egyetlen terméktípuson belül jelentős árkülönbségeket eredményezett. Különösen az értékesítési leányvállalatok árai voltak alacsonyabbak, mint a gyártók értékesítései, de ennek ellenkezője is igaz volt. Ez azzal magyarázható, hogy – a fentiekben kifejtettek szerint – úgy tűnik, hogy az érintett termék piacát befolyásolja a pályázati eljárások alkalmazása. A szóban forgó terméktípus ára a földrajzi piactól függően változhat. A földrajzi piacokat illetően a Bizottság megállapította, hogy elvben csak egy értékesítési csatornát használtak az adott földrajzi piacon, a (40) preambulumbekezdésben leírtak szerint. Ezért ugyanazon a földrajzi piacon reprezentatív mennyiségek esetében nem lehetett összehasonlítani a gyártó vállalatoktól származó értékesítések és a belföldi értékesítési egységeken keresztüli értékesítések árait.

(43) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a gyártó általi közvetlen értékesítés vagy a gyártó értékesítési egységein keresztül történő értékesítés nem gyakorolt érzékelhető hatást a vevőnek történő ilyen értékesítés árszintjére. A pályázati árnyomás és a földrajzi elhelyezkedéstől függően eltérő árszint miatt a kapcsolt vállalkozáson keresztül történő értékesítésről különösen azt állapították meg, hogy nem vezetett magasabb árakhoz, mint a gyártó által közvetlenül teljesített értékesítések árai. Még ha az uniós gazdasági ágazat belföldi piacain is végzett végső értékesítést a gyártóvállalataiból, ezek az értékesítések ugyanazon típusú vevőkre irányultak, mint a más tagállamokban működő értékesítési leányvállalatainak értékesítései. Ennek megfelelően az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon felszámított árak részletes elemzése alapján a Bizottság helyénvalónak találta, hogy a közvetlen értékesítést és az értékesítési leányvállalatokon keresztül történő közvetett értékesítést azonos kereskedelmi szintűnek tekintse.

4.2.3. *Általános következtetés és a Jindal alákínálási különbözete*

(44) A fentiek fényében a Bizottság megállapította, hogy az alakítható csövek ágazata számos sajátossággal rendelkezik, ami lehetővé teszi számára annak megállapítását, hogy az uniós gazdasági ágazat és a Jindal értékesítései azonos kereskedelmi szinten zajlottak:

– Mind az uniós gazdasági ágazat, mind a Jindal hasonló részesedéssel rendelkezett a felhasználóknak történő közvetlen értékesítésben és a kereskedőkön/forgalmazókon keresztül történő közvetett értékesítésben (körülbelül 70 %/30 %);

– Általános szabályként az uniós gyártók független vevőknek történő közvetlen értékesítései nem követtek az értékesítési leányvállalataikon keresztül történő értékesítéstől eltérő árszerkezetet;

([33]) A magasabb termelési arány azzal magyarázható, hogy az SG PAM többet exportált, mint a Duktus.

([34]) Ez a 10 terméktípus tette ki a teljes SG-PAM-értékesítés több mint 30 %-át. Mivel a terméktípusok meglehetősen elszórtan helyezkedtek el a termékskálán – a legnagyobb mennyiségben értékesített terméktípus az összes értékesítésnek csupán 6 %-át tette ki, míg a 10. legnagyobb terméktípus mindössze 2,7 %-át –, a Bizottság az első 10 terméktípust tekintette reprezentatívnak.

– A piac pályázati eljárásokon alapul, és ennek következtében szinte mindig jelentős árnyomás érvényesül. Az exportáló gyártók és az uniós gazdasági ágazat egymással kapcsolatban álló értékesítési egységeinek megléte okozta többletköltségeket nem feltétlenül lehetett áthárítani a független végső vevőkre, amit az a tény is bizonyít, hogy a közvetlen és a közvetett értékesítések esetében nem voltak észlelhető árszerkezetek.

(45) Tekintettel a Törvényszék által a T-300/16. sz. ügyben tett ténymegállapításokra és különösen az ítélet 248. pontjában tett, a fenti (4) preambulumbekezdésben ismertetett megállapításokra, a Bizottság nem talált bizonyítékot arra, hogy az uniós gyártók értékesítési egységeinek többletköltségei és haszonkulcsai általában magasabb árakat eredményeztek volna a független vevők számára, a (42) és (43) preambulumbekezdésben kifejtett okok miatt. Bizonyos esetekben a piac sajátosságai azt mutatják, hogy nem mindig fordul elő, hogy a közvetítő értékesítő egységek által generált költségek és a nyereség automatikusan megjelenhetnek az árban, mint a jelenlegi ügyben, amint azt a Törvényszék is hallgatólagosan elismerte az „általában” szó hozzáadásával.

(46) Mindazonáltal az ítéletnek és különösen a Törvényszék által az ítélet 248. pontjában tett megállapításoknak való megfelelés érdekében a Bizottság megvizsgálta, hogy még akkor is fennáll-e alákínálás, ha az első független vevővel szemben alkalmazott árakat az értékesítő egységek szintjén hasonlítja össze, legyen szó akár közvetlenül a gyártó vállalatokról, akár az értékesítési leányvállalatról. Erre a fenti megállapítások sérelme nélkül került sor.

(47) A Bizottság ezért mindkét fél (az uniós gazdasági ágazat és a Jindal) első független uniós vevője esetében alkalmazott, kiigazítással korrigált végső eladási árakat használta. Adott esetben a Bizottság kiigazította a végső árat az első független vevőnek az értékesítést végző vállalat és a független vevő közötti szállítási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási, csomagolási, hitel-, jótállási költségek és jutalékok tekintetében. Ez 3,1 %-os alákínálási különbözetet eredményezett.

(48) Ennek megfelelően a Jindal egyedi helyzetének felülvizsgálata azt mutatta, hogy a Jindal eladási árai alákínáltak az uniós gazdasági ágazat eladási árainak, bár alacsonyabb szinten voltak az eredeti vizsgálatban megállapított árakhoz képest. Az alábbiakban kifejtettek szerint az ilyen áralákínálás jelentősnek tekinthető olyan piaci helyzetben, ahol az árérzékenység fontos.

4.3. **Árerózió**

(49) Mindenesetre, még ha a Jindal felülvizsgált alákínálási különbözete elhanyagolhatónak vagy nem megfelelőnek is minősülne, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó behozatal továbbra is negatív árhatásokat gyakorolna az uniós értékesítésekre.

(50) A támogatott behozatal jelentős hatást gyakorolhat a piacra, különösen akkor, ha a termékek homogének, és ha fontos az árérzékenység. Az alakítható csövek nagy árérzékenységgel rendelkező termékek, és ilyen típusú termékek esetében még egy kis árkülönbség is jelentős hatást gyakorolhat a piacra.

(51) Az alakítható csövek műszaki szabványok által meghatározott termékek. Ezért ugyanazon terméktípus esetében viszonylag csekély a minőségbeli különbség, ami a vásárlási döntések során az árakat kiemelkedően fontos tényezővé teszi. Emellett a fő értékesítési csatorna a közvetlen és közvetett pályázati eljárások, amelyek esetében a legalacsonyabb árajánlatot tevő logikája rendkívül erős. Ez a logika vonatkozik a gyártóknak és értékesítési leányvállalataiknak az ajánlatokban való közvetlen részvételére, de a közvetett részvételre is, amikor azok az ajánlatokban részt vevő más vállalatoknak szállítanak termékeket. Ezek a vállalatok általában az ajánlatkérő szervek (városi tanácsok, vízszolgáltatók stb.) pályázataira válaszoló építőipari vállalatok. Ezek a pályázatok a csövek szállítására és üzembe helyezésére egyaránt kiterjednek. Mivel a pályázatok általában minden ajánlattevő előtt nyitva állnak, valamennyi vállalatra nyomás nehezedett, hogy csökkentsék áraikat annak érdekében, hogy a szerződés elnyerése céljából a legalacsonyabb ajánlattevőhöz igazodjanak.

(52) Ezen egyedi körülmények között az érintett termék árait lenyomták a gyorsan növekvő támogatott indiai behozatalok (lásd a lenti (57) preambulumbekezdést), és az áralákínálás önmagában nem tükrözte teljes mértékben a támogatott behozatalnak az uniós gazdasági ágazat árára gyakorolt negatív hatását. Amint azt a szóban forgó rendelet ([35]) kifejti, amíg az indiai értékesítés és piaci részesedés jelentős mértékben nőtt a vizsgálati időszak alatt, az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene sokkal nagyobb mértékben csökkent, mint a felhasználás, és az uniós

([35]) Lásd az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló (EU) 2016/387 végrehajtási rendelet (336) és (338) preambulumbekezdését.

gazdasági ágazat 11 %-kal veszített értékesítéséből, piaci részesedése pedig 4 %-kal esett vissza. Az alacsony árú támogatott behozatal ([36]) által gyakorolt folyamatos nyomás nem tette lehetővé az uniós gazdasági ágazat számára, hogy kiigazítsa értékesítési árait.

(53) Következésképpen a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy még ha vitatnánk is az áralákínálás meglétét, a behozatal által gyakorolt áreróziót fennáll.

4.4. **Ok-okozati összefüggés**

(54) A Bizottság megvizsgálta továbbá, hogy továbbra is fennáll-e ok-okozati összefüggés a támogatott behozatal és a kár között, figyelembe véve a Jindalra vonatkozó felülvizsgált alákínálási különbözetet és/vagy az alternatív árerózióra vonatkozó ténymegállapításokat. E tekintetben a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a Jindal behozatala a támogatott behozatal megközelítőleg 20 %-át tette ki. A Bizottság azt is megállapította, hogy a Jindal értékesítéseire vonatkozóan újraszámított alacsonyabb alákínálási különbözet nem módosította azt a tényt, hogy az összes többi Indiából származó behozatal is alákínált az uniós gazdasági ágazat értékesítési árainak a (25) preambulumbekezdésben foglaltak szerint, mivel ezekre a behozatalokra nem vonatkoztak a Törvényszék megállapításai. A Jindalra vonatkozó felülvizsgált alákínálási különbözet az eredeti vizsgálatban szereplő indiai behozatalok nagy része esetében megállapított jelentős alákínálási különbözettel együtt megerősíti a Bizottság által a jelentős kár fennállásával, valamint ebben az esetben az ok-okozati összefüggéssel kapcsolatban tett eredeti megállapítást.

(55) A Bizottság ezután átfogóan elemezte a megállapított kár és az Indiából származó összes támogatott behozatal közötti ok-okozati összefüggést, figyelembe véve az alternatív árerózióra vonatkozó megállapításokat is.

(56) A Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat független vevőkre irányuló értékesítéseinek jövedelmezősége nagyon alacsony volt. A támogatott behozatal versenykényszere miatt az uniós gazdasági ágazat nem tudta megfelelően növelni árait pénzügyi helyzetének javítása érdekében. Az alacsony jövedelmezőség azt mutatja, hogy a támogatott behozatal leszorította az uniós gazdasági ágazat árait, és megakadályozta, hogy a jövedelmezőség fenntartható szintjének elérése érdekében növelje azokat.

(57) Továbbá, amint az a szóban forgó rendeletből kitűnik ((288) és (289) preambulumbekezdés), a támogatott behozatal mennyisége a piac zsugorodása ellenére jelentősen nőtt. A támogatott behozatal több mint 10 %-kal nőtt a figyelembe vett időszak alatt. E tekintetben a szubvencióellenes alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy egyedül a támogatott behozatal volumene lehet felelős az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárért.

(58) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Jindal tekintetében újra megállapított alákínálási különbözet alacsonyabb szintje ellenére valamennyi behozatal alákínált az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek. Ezért továbbra is ok-okozati összefüggés áll fenn a támogatott behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár között. Továbbá, még ha a szóban forgó behozatalra vonatkozó alákínálási megállapításokat meg is lehetne kérdőjelezni, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az indiai behozatal jelentős áreróziót okozott, és így az eredeti kár-/ok-okozati megállapítások megerősítést nyernek.

4.5. **Kárkülönbözet**

(59) A Törvényszék a T-300/16. sz. ügyben hozott ítélet 258. pontjában megállapította, hogy nem zárható ki, hogy amennyiben a Bizottság az áralákínálást helyesen számította volna ki, akkor az uniós gazdasági ágazat kárkülönbözetét a támogatási mérték szintje alatt lehetett volna megállapítani.

(60) Először is a Bizottság megjegyzi, hogy az (EU) 2016/1037 rendelet módosította az intézkedésekhez vezető vizsgálat lezárásakor alkalmazandó, a kárkülönbözet meghatározására vonatkozó szabályokat. Az új szabályok csak kivételes körülmények között írják elő a kárkülönbözet kiszámítását.

(61) Másodszor, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alákínálás elemzése és a kárkülönbözet meghatározása eltérő célokat követ. Az alákínálás elemzése annak megállapítására irányul, hogy az érintett behozatal hatást gyakorol-e az uniós gazdasági ágazat áraira. Az alákínálásra vonatkozó megállapítások egyike azon elemeknek, amelyeket a Bizottság a kár és az ok-okozati összefüggés elemzésében figyelembe vesz. Ezzel szemben a kárkülönbözet megállapításának célja annak vizsgálata, hogy a megállapított támogatási összegnél alacsonyabb vám elegendő-e a kár megszüntetéséhez. A kár meghatározásával és a szubvencióellenes alaprendelet 8. cikkében foglalt részletes kötelezettségekkel ellentétben a jogalkotó nem határozott meg átfogó szabályokat arra vonatkozóan, hogy a Bizottságnak hogyan kell megbecsülnie az ilyen vámmértéket. A hatályos szubvencióellenes rendelet 15. cikkének (1) bekezdése csak azt írta elő, hogy „a kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a megállapított

([36]) Azt a tényt, hogy az indiai behozatal az uniós értékesítésnél alacsonyabb árakon történt, a szóban forgó rendelet (291) preambulumbekezdésében (indiai importárak) és (317) preambulumbekezdésében (átlagos egységár az Unióban) szereplő táblázatok mutatják.

kiegyenlíthető támogatások megállapított összegét, de a kiegyenlítő vámok összegét alacsonyabban kell meghatározni, amennyiben ez a vám elegendő az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez." A szóban forgó esetben a Bizottság olyan árat számított ki, amely elegendő az uniós gazdasági ágazat észszerű nyereséggel növelt termelési költségeinek fedezésére (úgynevezett „kárt nem okozó ár"). Ezt az árat összehasonlították az importárral. Ezt az árkülönbséget az importált termék CIF-árának százalékában fejezték ki, hogy ezt a százalékot vagy különbözetet ezt követően össze lehessen hasonlítani a megállapított támogatás összegével (amelyet szintén a CIF-árak alapján fejeztek ki). Akár a kárkülönbözet, akár a támogatás összege alapján, a vámot minden esetben az importált termékek CIF-árára kell alkalmazni, ha ezeket a termékeket vámkezelik az Unióban.

(62) Ezenkívül az alákínálással összefüggésben használt módszertan és számadatok eltérnek az alákínálásra vonatkozó számításokban használt módszerektől és számadatoktól. Az alákínálási különbözetet terméktípusonként (ún. „termékkód") számítják ki az exportáló gyártó tényleges importárai és az uniós gyártók tényleges árai közötti különbségként, az uniós gazdasági ágazat árainak százalékában kifejezve. A súlyozott alákínálási összkülönbözet így az exportáló gyártó tényleges importárai és az exportáló gyártó „elméleti forgalmának" százalékában kifejezett, az uniós gyártók tényleges árai közötti különbségként kerül kiszámításra, azaz annak az összegnek a százalékában, amelyet az exportáló gyártó felszámított volna, ha az importált mennyiségeket az uniós gyártókkal azonos áron értékesítette volna. Ezzel szemben a kárkülönbözetet (a termékkód alapján is) az uniós gazdasági ágazat kárt nem okozó ára és a tényleges importár közötti különbségként számítják ki, a tényleges exportáló gyártó CIF-értékének százalékában kifejezve (ténylegesen, az elméleti forgalommal szemben).

(63) Így egy adott exportáló gyártó esetében az alákínálás fennállásának és összegének meghatározásakor elkövetett hiba nem feltétlenül gyakorol automatikus hatást az ilyen exportáló gyártó esetében a kárkülönbözet meghatározására.

(64) Mindenesetre a Törvényszék ítéletének 258. pontjára tekintettel a Bizottság felülvizsgálta a Jindal kárkülönbözetét.

(65) Rendes körülmények között az uniós gazdasági ágazat kárt nem okozó ára a gyártelepi szinten megállapított, észszerű nyereséggel növelt, terméktípusonkénti előállítási költségen alapul, beleértve az SGA-költségeket is. Ebben a konkrét esetben azonban a Bizottság nem rendelkezett kellően részletes és ellenőrzött információkkal a termékkód szerinti előállítási költségekről, ami szükséges a fent leírt kárkülönbözet kiszámításához. A Bizottság ezzel szemben rendelkezett az uniós gyártók értékesítési egységeinek értékesítési költségeit és nyereségét is tartalmazó információkkal. Tekintettel a jelenlegi ügy sajátos körülményeire, különösen a terméktípusok számos változatára és a kiírási feltételekből eredő egyedi műszaki szabványokra/specifikációkra, a kárt nem okozó árat kivételesen a terméktípusonkénti végső eladási árra alapozták, a fenti (47) preambulumbekezdésben leírtak szerint kiigazítva, amelyből levonták a tényleges nyereséget, majd hozzáadták az észszerű nyereséget. E különleges körülményekre tekintettel, az ítéletnek való megfelelés érdekében kivételesen helyénvalónak ítélték, hogy ezt az árat a Jindal végső értékesítési árával szimmetrikusan, azaz a vele kapcsolatban álló importőrök szintjén hasonlítsák össze, amelyet szintén csak a fenti (47) preambulumbekezdésben leírt engedményekkel igazítottak ki, de az SGA-költségek és az esetleges nyereség figyelembevételével.

(66) Az újraszámított kárkülönbözetet így 9,0 %-ban állapították meg.

(67) A tájékoztatást követően az SG PAM kifogásolta az ezen a szinten megállapított kárkülönbözetet. Először is az SG PAM azt állította, hogy a Bizottság túllépett a Törvényszék megállapításain azáltal, hogy újraszámolta a kárkülönbözetet, mivel véleményük szerint a Törvényszék nem talált hibát a kárkülönbözet kiszámítása során. Másodszor az SG PAM azt állította, hogy a javasolt kárkülönbözet nem szüntetné meg az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárt, mivel az ismételten megállapított vámmérték összehasonlítható lenne az ECL vámmértékével. Piaci információi alapján az SG PAM azt állította, hogy ez a vámmérték sem az ECL volumenét, sem pedig árait nem befolyásolta, ami lehetetlenné tette az SG PAM számára, hogy kárt nem okozó árszintet érjen el és javítsa jövedelmezőségét. A Bizottságnak vagy nem az alacsonyabb vám szabályát kell alkalmaznia, vagy más számítási módszert kell használnia.

(68) Az első állítást illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy – amint az a (6) preambulumbekezdésben szerepel – a Törvényszék kifejezetten utasította a Bizottságot annak vizsgálatára, hogy az alákínálási különbözet újraszámítása hatást gyakorol-e a végleges vám szintjére is a kárkülönbözet lehetséges változása miatt.

(69) Másodszor a Bizottság megismételte a kiegyenlítő intézkedések megfelelő szintjének meghatározására vonatkozó jogi keretet. A 15. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében „a kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások megállapított összegét, de a kiegyenlítő vámok összegét alacsonyabban kell meghatározni, amennyiben ez a vám elegendő az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez.” Ennek megfelelően nincs olyan általános szabály, miszerint a vámot olyan szinten kell megállapítani, amely megszünteti az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárt. E kérdés inkább akkor merül fel, amikor a kárkülönbözet *alacsonyabb* a támogatás összegénél.

(70) Ebben az esetben nem ez a helyzet. Mivel a 9 %-os kárkülönbözet magasabb volt, mint a 6 %-os támogatás összege, az alaprendelet arra utasítja a Bizottságot, hogy ez utóbbit alkalmazza vámtételként.

(71) Harmadrészt nem volt jogi követelmény a kárkülönbözet eltérő kiszámítására. A jelenlegi újraindított vizsgálat a Törvényszék által feltárt hibák kijavítására korlátozódik. Miközben ez maga után vonja a kárkülönbözet megállapításához szükséges megfelelő szint kiigazítását, nem jelenti azt, hogy az eredetileg alkalmazott módszertan egyéb lépéseit felül lehetne vizsgálni.

(72) Ezen okok miatt a Bizottság elutasította ezeket az állításokat.

5. **VÉGLEGES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK**

(73) Az ezen újraindított szubvencióellenes vizsgálatban foglalt, támogatással, kárral és ok-okozati összefüggéssel kapcsolatos bizottsági következtetések alapján végleges kiegyenlítő vámot kell ismételten kivetni az Indiából származó és a Jindal Saw Limited által gyártott, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára.

(74) mivel az újból megállapított kárkülönbözet (9,0 %) magasabb, mint az újraszámított támogatási összeg (6,0 %), az eredeti vizsgálat alkalmazandó szabályaival összhangban a kiegyenlítő vámot a támogatás összegének szintjén kell megállapítani. Ennek megfelelően a Jindal Saw Limited esetében az ismételten kivetett kiegyenlítő vámtételek a következők.

Vállalat	A támogatás összege	Kárkülönbözet	Kiegyenlítő vám
Jindal Saw Limited	6,0 %	9,0 %	6,0 %

(75) A kiegyenlítő vám felülvizsgált szintje időbeli megszakítás nélkül alkalmazandó a szóban forgó rendelet hatálybalépése óta (azaz 2016. március 19-től). A vámhatóságokat utasítják, hogy szedjék be a Jindal Saw Limited behozatalára vonatkozó megfelelő összegeket, és az alkalmazandó vámjogszabályoknak megfelelően térítsék vissza az eddig beszedett többletösszegeket.

(76) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet ([37]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletét követően teljesítendő visszatérítések esetében az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában minden hónap első naptári napján közzétett mértéknek megfelelő késedelmi kamat fizetendő.

(77) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

([37]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság 2016. március 19-től végleges kiegyenlítő vámot vet ki az Indiából származó, jelenleg az ex 7303 00 10 és ex 7303 00 90 KN-kódok (TARIC-kódok: 7303 00 10 10, 7303 00 90 10) alá tartozó, következőképpen meghatározott termék behozatalára: alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek, az alakítható öntöttvasból készült, belső és külső bevonat nélküli csövek („szigetelés nélküli csövek”) kivételével.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, a Jindal Saw Limited által gyártott termék vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson számított árára alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámtétel 6,0 % (TARIC-kiegészítő kód: C054).

2. cikk

A Jindal Saw Limited által az (EU) 2016/387 végrehajtási rendelet értelmében fizetett, az 1. cikkben megállapított végleges kiegyenlítő vámot meghaladó végleges kiegyenlítő vámot vissza kell fizetni, vagy el kell engedni.

A visszafizetést vagy elengedést az alkalmazandó vámjogszabályoknak megfelelően a nemzeti vámhatóságoknál kell kérelmezni. A Törvényszék T-300/16. sz. *Jindal Saw* ügyben hozott ítéletét követő bármely visszatérítést azok a hatóságok térítik vissza, amelyek a visszatérítéseket az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott összegig befizették.

3. cikk

Az 1. cikkel kivetett végleges kiegyenlítő vámot be kell szedni az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek egyes behozatalaira vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettségnek az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámot, illetve végleges dömpingellenes vámot kivető (EU) 2016/387 és (EU) 2016/388 végrehajtási rendelettel kapcsolatos T-300/16. és T-301/16. sz. ügyben 2019. április 10-én hozott ítéletek végrehajtása érdekében újból megindított vizsgálatokkal összefüggésben történő bevezetéséről szóló (EU) 2019/1250 bizottsági végrehajtási rendelet 1. cikkével összhangban nyilvántartásba vett behozatalokra vonatkozóan is.

4. cikk

A vámhatóságok kötelesek megszüntetni a behozatalnak az (EU) 2019/1250 végrehajtási rendelet 1. cikkének (1) bekezdésével összhangban elrendelt nyilvántartásba vételét, amely rendelet ezennel hatályát veszti.

5. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. április 15-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN